

עמנואל יצחק לוי

אתמול הייתי גבר ונפדיתי

מתוך "סונטות בלומפונטיין"

*

עמליה – איך יהיה לאל עמל?
את מגירה ועה מן הרקיעים?
רק פה יפצה – שמים נבראים,
אז מה לו השבת הזאת בכלל?

רק מלותיך יש להן שפתים.
כלן חלום מפשט, ברואות 'ויאמר',
רק את עפר ורוח, אור וחמר,
אותך יצרו בלטופי ידים.

קולך ממתיק שיחך לכלל צלילים.
את מנוחת עמל ה'אין-אותך'.
בלטיפתך אני נברא, רוטט.

אך את רואה אותי מלים-מלים
שפתי כלא היו. אני נותר
לפטר 'כי טוב', 'לא טוב', כשאת יוצאת.

*

הַזֹּגִיּוֹת הִיא מָוֶת וְאֲנִי
נִחַתְמָת בְּאֶרֶץ כְּלָבוֹשׁ כְּלוּלוֹת,
נִמְהָלֶת בְּמַלְמוּל שֶׁל מַלְמָלוֹת,
מוֹדָה בְּלֶהֱט לְחוֹרֵץ דִּינִי.

הַזֹּגִיּוֹת הִיא לֵילָה, וְאֲנִי
נֶאֱזָר מִשְׁצָרָצוֹר 'פְּלִיר־ט־פְּלִיר־ט' דוּעָה,
נֶעֱזָר מִשְׁהַצָּבֵעַ מִתְאַבֵּה,
שֹׁפְתִי נוֹשָׁקֶת לְשִׁטְרוֹת קוֹנִי.

אֶתְמוּל הֵייתִי גֶבֶר וְנִפְדֵּיתִי
נִמְזַגְתִּי בְּאַחֲרֵת וְעַתָּה
אֲנִי נִמוּג בְּשִׁתִּיקָתָה עֲמָה.

נִחַדֵּר כָּל חֹדֶר וְאֲנִי הֶרְמִטִית
מִן הָאֲנִי, וְכָל כְּלִי 'אֶתָּה'
בְּתוֹךְ עוֹרָה שֶׁל אִמָּא אֲדָמָה.

*

עֲכָשׁוּ אֶת בֶּטֶח בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
כְּפִי שְׁאִימָת כְּשִׁעוּד חֲלָקֵנוּ דָּלֶת
וּבִנְיִי-יִוֶּרֶק הַדָּלֶת לֹא נִשְׁאַלֶת.
אָדָם הוֹלֵךְ לֹלֵא קִירוֹת, יָחִיד.

אֲנִי נִשָּׂא בְּשׁוֹק מַחֲנֶה יְהוּדָה,
הַדָּלֶת בִּיְדֵי נִשְׂאֵת קְרוּעָה,
נִפְקַחֶת לְכָל עֵין שְׁרוּאָה.
כָּל הַכְּתָלִים שֶׁבָּרוּ וְנִדְוִי-נִוְדָה.

עֲתִים עֵינֵי פּוֹזְלוֹת אֶל הַיָּדִית,
עוֹד רָגַע וְתִצָּאִי מִתּוֹךְ הָאֵין,
מִגִּיא־הַנוֹם אֶל הַיְנוּמָה קְדוֹשָׁה.

אֲבָל עֲכָשׁוּ הִיא בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
אִם עוֹד חוֹלֶפֶת בָּהּ יְרוּשָׁלַיִם,
דִּלְתָה כָּבֶר אוֹטוֹמָטִית, כִּמוֹ שֶׁשָּׁם.

*

אִם הוּא רָצָה שְׁלֹא תִהְיֶי עִמִּי
דִּינוּ דִּינִי. כְּרִצּוֹנוֹ עֲשִׂית.
אֶךְ אוֹר זְכָרְךָ מְדִיחַ וּמַסִּית
וַיִּלְאוּתִּיו שֶׁל תֵּאֱטֹרֹן שְׁמִימִי.

בְּדִידוֹת עָלִי נִפְרָשֶׁת כְּאֵילָת
אוֹדָמַת מְמוֹזָרָח עַד מְבוֹאוֹ
צָהָב שְׁמֶשׁ הַנֶּשֶׁא בְּכַף בּוֹרָאוֹ
כָּבֶר מְכֻרָסִם בָּהּ חֶרֶשׁ כִּמוֹ גַּחְלֵת.

הִנֵּחַ לָהּ, שְׁמֶשׁ! דְּמָה בְּגִבְעוֹן!
כִּי זֶמֶן כֹּה רַב נָדָם קוֹל צְרִצּוֹרִי
נָא שׁוּב לְקִצּוֹת מְזֻרָח, אֲרִיגָטוֹ.

הֶסֶר קֶרְנֵי פְּרוֹיִם וְגֵאוֹן,
בְּרָקִיקָה לֹא יִסְתִּירוּ אֶת יוֹצְרִי
בְּרוּךְ בּוֹרְאֵי בְּצֵלִם בְּדִידוֹתוֹ.